

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg om forskellige
spørgsmål vedr. udbud af private uddannelser

27. maj 2009

1. Indledning

Folketingets Uddannelsesudvalg har i Beretning over Forslag til folketingsbeslutning om kvalitetskrav til private uddannelser (B 61, Folketinget 2007-08 (2. samling)) anmodet mig om en redegørelse om spørgsmål, der knytter sig til udbud af private uddannelser. Beretningen er afgivet af udvalget den 3. juni 2008.

Anmodningens begrundelse og nærmere indhold er i beretningen udtrykt således:

”Udvalget lægger stor vægt på, at kursister, der benytter private kurser, ikke fejlagtigt tror, at de får en offentligt anerkendt uddannelse.

På denne baggrund anmoder udvalget regeringen om en redegørelse for de spørgsmål, der knytter sig til udbud af private uddannelser, senest i efteråret 2008.

Regeringen bedes i den forbindelse beskrive den relevante gældende lovgivning, herunder markedsføringslovens bestemmelser om vildledning, og foretage en vurdering af, om der via vejledning, ændret lovgivning eller på anden måde kan opnås en større sikkerhed for, at der ikke vildledes i forbindelse med udbud af private uddannelser.

Udvalget opfordrer i den forbindelse undervisningsministeren til at overveje behovet for initiativer, der kan sikre, at kursister ikke fejlagtigt tror, de tager en hel eller delvis ordinær uddannelse under Undervisningsministeriets tilsyn.”

Jeg har i breve til udvalget af henholdsvis den 16. december 2008 og den 16. april 2009 underrettet udvalget om forsinkelser med færdiggørelse af redegørelsen.

Det fremgår af beslutningsforslaget og af udvalgets behandling af forslaget, at der sigtes mod private erhvervsrettede uddannelser og kurser. Almene uddannelser og kurser er derfor ikke omfattet af redegørelsen.

Til brug for redegørelsen har Undervisningsministeriet indhentet oplysninger fra Forbrugerombudsmanden, Beskæftigelsesministeriet, Arbejdsmarkedsstyrelsen og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

2. Lovgivningen

Udbud af undervisning og kurser uden for de lovregulerede områder er almindelig fri erhvervsudøvelse, som ikke er omfattet af generel regulering under undervisningsministerens ressort. Dette skyldes, at undervisning og kurser traditionelt er anset for som udgangspunkt at være et anliggende for den enkeltes kontraheringsfrihed, som alene har været undergivet generel erhvervsretlig regulering.

Udgangspunktet er historisk set modificeret i det omfang almene hensyn og proportionalitetshensyn har medført offentligretlig regulering af undervisningens indhold gennem kvalitetskrav, tilsynsregler, udbudsgodkendelse og institutionsregulering mv. knyttet til afgrænsede uddannelses- eller undervisningsområder.

En del af denne regulering har som bekendt indebåret, at en række uddannelsesområder er blevet domineret af offentlige udbydere, som er omfattet af indgående regulering. Samtidig er der på de fleste områder mulighed for private alternativer til det offentlige udbud på betingelse af, at de private udbydere overholder nærmere fastsatte krav. Dette private udbud kan forekomme med og uden offentlige tilskud, og er under alle omstændigheder reguleret.

De undervisningsaktiviteter, der er omfattet af redegørelsen, tilhører det uregulerede område.

Private uddannelser og kurser er ikke generelt adgangsgivende til fortsatte eller videregående uddannelser, man kan indgå i grundlaget for optagelse på baggrund af den optagende institutions vurdering af en ansøgers realkompetencer.

Private undervisningsaktiviteter omfatter et meget bredt spektrum af uddannelser og kurser som spænder over fx almene, folkeoplysende, hobbyprægede og erhvervsrettede aktiviteter, fx højskolekurser, pilotuddannelser, sangundervisning og undervisning i anden kunstnerisk udførelse, sportstrænerkurser, køreskoler og trainee-forløb i private virksomheder.

De private uddannelser er typisk ikke kompetencegivende eller statsanerkendte, men der findes undtagelser, som fx pilotuddannelser, der udbydes på en række private flyveskoler samt uddannelse til ridelærere, der er tilrettelagt af Dansk Ride Forbund og Dansk Ride Instruktør Forening.

En privat uddannelse kan være relevant i et menneskes karriereforløb, selvom den ikke er kompetencegivende i det officielle uddannelsessystem. En privat uddannelse betales ofte helt eller delvist af brugeren eller af arbejdsgiveren.

Undervisningsministeriets ressort omfatter bestemmelser om SU-godkendelse af private uddannelser og om private kursusudbyderes placering i uddannelses- og erhvervsvejledningen.

Herudover har bestemmelser i anden lovgivning betydning for udbud af private uddannelser. Private uddannelser er således især omfattet af markedsføringsloven, herunder lovens generalklausul om god markedsføringsskik samt bestemmelse om vildledende markedsføring, lovgivning inden for beskæftigelsesområdet samt lovgivning inden for sundhedsområdet. Hertil kommer anden almindelig lovgivning om erhvervsudøvelse mv.

De forskellige lovgivningsområder med særlig betydning for de rejste spørgsmål gennemgås i det følgende.

A. Markedsføringsloven, jf. lov nr. 1389 af 21. december med senere ændringer.

Forbrugerombudsmanden har til brug for redegørelsen oplyst følgende om markedsføringslovens bestemmelser i relation til beretningen:

”Markedsføring af private kurser og uddannelser er omfattet af markedsføringsloven, herunder lovens generalklausul om god markedsføringsskik og bestemmelsen om vildledende markedsføring, som er strafbelagt. Tilsvarende finder markedsføringsloven anvendelse i forhold til markedsføring af varer og tjenesteydelser, som bliver tilbudt forbrugere.

Markedsføringslovens § 3 indeholder et forbud mod vildledende angivelser, som baserer sig på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked. Det indebærer, at der i markedsføring ikke må anvendes vildledende eller urigtige angivelser eller udelades væsentlige informationer, som er egnet til mærkbart at forvride forbrugernes eller andre erhvervsdrivendes økonomiske adfærd på markedet. Bestemmelsen indeholder også et krav om, at man skal kunne dokumentere de oplysninger, som fremgår af markedsføringsmaterialet.

Bestemmelsen i sin nuværende udformning trådte i kraft den 1. december 2007, hvor en ny regel om købsopfordring også trådte i kraft. Også denne regel, som er markedsføringslovens § 12 a, kan have betydning for vurderingen af markedsføringen af private uddannelser, ligesom lovens øvrige bestemmelser efter omstændighederne kan blive inddraget.

Det er vores umiddelbare opfattelse, at de eksisterende regler i markedsføringsloven er fuldt tilstrækkelige til at imødegå egentlig vildledende og urigtig markedsføring om fx jobgaranti eller om offentlig godkendelse.

Det er også vores opfattelse, at markedsføringslovens bestemmelser kan anvendes i forhold til vildledende og urigtig markedsføring om fx en uddannelses fag, fagbeskrivelse, undervisning, eksamen og de organisatoriske forhold. I forbindelse med vurderingen af rigtigheden af sådanne mere fagspecifikke udsagn i lyset af de oplysninger og den dokumentation, som den erhvervsdrivende fremsender til Forbrugerombudsmanden,

vil det ofte være nødvendig at indhente faglige ekspertudsagn, fx hos ressortmyndigheden.

Markedsføringsloven giver ikke hjemmel til at stille kvalitative og/eller materielle krav til indholdet af uddannelser, eller til at stille kvalitative og/eller materielle krav til ydelser eller tjenesteydelser, der har udspring i konkrete uddannelser, eller til at regulere organisatoriske forhold. Loven giver alene hjemmel til at gribe ind over for erhvervsdrivendes markedsføring.

Indgreb i medfør af markedsføringsloven nødvendiggør ikke, at der udstedes retningslinjer på området, jf. markedsføringslovens § 24. Retningslinjer udfærdiges normalt for at afklare en opstået tvivl om, hvad der er god markedsføringskik på et område, og da efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer.

Vi kan oplyse, at vi siden starten af sommeren 2008 har behandlet flere sager, der angår markedsføringen af private uddannelser.

Det drejer sig om følgende sager:

Frisørskolen Aalborg, Frisørskolen Århus og Frisørskolen København:

Forbrugerombudsmanden rettede den 9. juli 2008 henvendelse til Frisørskolen Aalborg i anledning af skolens markedsføring. Med brev af 19. september 2008 blev Frisørskolen Århus og Frisørskolen København inddraget i sagen.

I forbindelse med behandlingen af sagerne anmodede vi Undervisningsministeriet om at være behjælpelig med at vurdere en række oplysninger om frisørundervisningen, som Frisørskolen Aalborg havde indsendt til Forbrugerombudsmanden. På baggrund af Undervisningsministeriets bedømmelse, og da skolerne ikke indsendte den dokumentation, som Forbrugerombudsmanden havde udbedt sig, meddelte Forbrugerombudsmanden de tre skoler, at det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at skolerne overtræder markedsføringslovens § 3, stk. 1, jf. § 1, ved i markedsføringen på skolernes fælles hjemmeside at fremkomme med vildledende eller ikke dokumenterede oplysninger om jobmuligheder efter endt eksamen, om mulighederne for selvstændig virksomhed og om uddannelsen i øvrigt på forskellige nærmere specificerede punkter.

På den baggrund har Forbrugerombudsmanden opfordret frisørskolerne til at gennemgå skolernes hjemmeside i lyset af Forbrugerombudsmandens anvisninger, og skolerne har fået meddelt en frist til at indsende en redegørelse for, hvilke ændringer der er foretaget samt til at bekræfte, at skolerne i det hele vil iagttage markedsføringslovens bestemmelser.

Frisørskolen Aalborg har herefter på alle tre skolers vegne i begyndelsen af februar 2009 meddelt Forbrugerombudsmanden, at skolerne ikke mener, at de på noget punkt har fremsat vildledende påstande eller andre

ukorrekte påstande i markedsføringsmaterialet. Skolen anfører i den forbindelse: "Som vi i vor uddannelse tilstræber os på at udbyde en uddannelse af høj kvalitet der modsvarer de krav der stilles, ønsker vi samme standard for vor markedsføring. Vi har derfor besluttet at vi, med baggrund i Deres bemærkninger, vil udarbejde en ny hjemmeside mv. hvori Deres synspunkter vil indgå, - således at misforståelser for fremtiden undgås." Skolen oplyser, at arbejdet er sat i gang og forventes afsluttet inden sommerferien 2009.

Forbrugerombudsmanden har i et nyt brev meddelt de tre skoler fristforlængelse til den 20. marts 2009, idet vi ikke på det foreliggende grundlag kan strække en fristforlængelse længere. Det er også i brevet anført, at hvis Forbrugerombudsmandens opfordring ikke bliver efterkommet, må skolerne påregne, at Forbrugerombudsmanden vil tage sagen op med henblik på retslig forfølgelse.

Kolding Internationale Frisør akademi

Forbrugerombudsmanden rettede den 9. juli 2008 henvendelse til Kolding Internationale Frisør akademi i anledning af skolens markedsføring.

Det viste sig, at Kolding Internationale Frisør akademi efterfølgende var gået konkurs. Denne oplysning har vi taget til efterretning, og sagen er lukket.

Massøruddannelsen "Sporteducation.dk"

Forbrugerombudsmanden har behandlet en sag, som startede sommeren 2008, om massøruddannelsen "Sporteducation.dk", der anvendte titlen "lægeeksamineret massør" i forbindelse med markedsføringen af massøruddannelsen.

Forbrugerombudsmanden meddelte i anledning af sagen, at titlen "lægeeksamineret massør" alene må indgå i markedsføringen af en massøruddannelse, såfremt en læge foretager eksamination og/eller retter eksamensopgaver i de fag på uddannelsen, hvor det er fagligt relevant, at en læge eksaminerer. Denne eksamination må fremgå af eksamensbeviserne. Hvis der slet ikke har deltaget en læge som beskrevet, er det ikke tilladeligt at benytte titlen " lægeeksamineret massør ".

Det er tilsvarende Forbrugerombudsmandens opfattelse, at en massør alene må markedsføre sig som "lægeeksamineret massør" forudsat, at massøren har bestået en massøruddannelse, hvor en læge har foretaget eksamination og/eller rettet eksamensopgaver i de fag, hvor det er fagligt relevant, at en læge eksaminerer. Endvidere skal massøren kunne dokumentere forholdene via relevant eksamensbevis.

Der henvises i det hele til markedsføringslovens § 1 om god markedsføringsskik samt lovens § 3 om vildledende markedsføring.

”Sporteducation.dk” har oplyst, at virksomheden har ændret eksamensformen og praksis i lyset af sagen.

B. SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 27. juli 2007.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte kan med hjemmel i § 6 i SU-bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1408 af 7. december 2007 om statens uddannelsesstøtte, godkende, at en privat erhvervsrettet uddannelse i Danmark, der foregår ved en bestemt uddannelsesinstitution, giver ret til uddannelsesstøtte.

SU-godkendelse af en uddannelse ved en privat uddannelsesinstitution forudsætter, at uddannelsen opfylder en række grundbetingelser fastsat i SU-bekendtgørelsen.

Såfremt disse grundbetingelser er opfyldte, træffer styrelsen beslutning om SU-godkendelse af uddannelsen ud fra en konkret skønsmæssig vurdering baseret på uddannelsespolitiske, arbejdsmarkedsmæssige og økonomiske hensyn.

Styrelsen kan i forbindelse med ovenstående vurdering sende uddannelsen i høring hos andre myndigheder med speciel viden på det område, som uddannelsen vedrører. For uddannelser til funktioner, der handler om menneskers sundhed og velbefindende, vil Sundhedsstyrelsen f.eks. blive inddraget for at få belyst, om de fremtidige arbejdsmarkedsfunktioner stiller særlige krav til uddannelsen.

Styrelsen kan derudover indhente en SU-vurdering fra Danmarks Evalueringens institut, EVA.

SU-vurderingen hos EVA er ikke en egentlig evaluering eller en faglig detaljeret vurdering af uddannelsen, men er en vurdering af, om den enkelte uddannelse lever op til en række betingelser for forsvarlig drift af en uddannelse. EVAs SU-vurdering er delt op i to faser, hvoraf den første fase består af en indledende vurdering af arbejdsmarkedssituationen for dimittenderne fra uddannelsen.

Ved afgørelse om SU-godkendelse tillægges beskæftigelseshensynet således stor vægt, og der kan gives afslag på godkendelse allerede fordi det ikke er godtgjort, at hovedparten af en uddannelses dimittender opnår uddannelsesrelevant beskæftigelse.

Når en uddannelse bliver SU-godkendt, kan de studerende ved den pågældende uddannelse modtage uddannelsesstøtte. Der er tale om en direkte økonomisk støtte til de studerende, og ikke til uddannelsesstedet.

SU-godkendelse gives for en tidsbegrænset periode, på normalt 4 år. Ansøgninger om fortsat SU-godkendelse behandles efter samme procedure som nye ansøgninger om SU-godkendelse.

Ifølge SU-bekendtgørelsens § 6, stk. 11, kan SU-godkendelsen tilbagekaldes i den tidsbegrænsede godkendelsesperiode, såfremt en række nærmere angivne forhold foreligger. SU-godkendelsen kan blandt andet tilbagekaldes, såfremt uddannelsen markedsføres på en måde, der er i strid med markedsføringslovgivningen eller i øvrigt med forudsætningerne for godkendelsen.

Der er for tiden SU-godkendt følgende 13 uddannelser ved private uddannelsessteder:

- Bevægelsespædagoguddannelsen ved Gotvedskolen
- Kosmetologuddannelsen ved CIDESCO, København
- Uddannelse til afspændingspædagog ved Skolen for Holistisk Afspænding
- Beklædningsdesigneruddannelsen ved Columbine Skolen
- DAC-uddannelsen, ved DAC Frederiksberg Centret
- Modedesigneruddannelsen ved Margrethe Skolen
- Beklædningsdesigneruddannelsen ved Tekstilhåndværkerskolen, Ålborg
- Pædagoguddannelsen ved Rudolf Steiner Pædagogseminarium
- Beklædningsdesigneruddannelsen ved Fashion Design Akademiet
- Pædagoguddannelse ved Rudolf Steiner Børnehaveseminariet
- Beklædningsdesigneruddannelsen ved Københavns Mode- og Designskole
- Idrætslæreruddannelsen ved Paul Petersens Idrætsinstitut
- Musicalperformeruddannelsen ved Det Danske Musical Akademi Fredericia

C. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 439 af 29. maj 2008 med senere ændringer.

Beskæftigelsesministeriet, Arbejdsmarkedsstyrelsen har til brug for redegørelsen om jobcentrenes praksis med hensyn til anvendelse af private uddannelser i den aktive beskæftigelsesindsats bl.a. oplyst, at jobcentrene anvender private kursus- og uddannelsesudbydere i den aktiveringsindsats, som jobcentrene tilrettelægger for at bringe ledige tættere på arbejdsmarkedet.

Efter lovgivningen påhviler det jobcentret at foretage en konkret vurdering af, om et tilbud om et kursus eller en uddannelse vil medvirke til at opkvalificere den ledige, og dermed forbedre den lediges muligheder for at få ordinært arbejde. Der sondres ikke herved i loven mellem tilbud om offentlige og private uddannelser.

Arbejdsmarkedsstyrelsen oplyser, at der ikke er opgørelser over omfanget af tilbud om private uddannelser.

Arbejdsmarkedsstyrelsen oplyser endvidere, at samtlige beskæftigelseschefer i maj 2008 blev anmodet om, at tage problemstillingen om kvaliteten i de private uddannelser op med jobcentercheferne. Beskæftigelsescheferne blev endvidere i juni 2008 anmodet om, at orientere jobcenter-

cheferne om Uddannelsesudvalgets spørgsmål 15 i forbindelse med behandling af beslutningsforslag B 61 samt undervisningsministerens svar.

Direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen har herved overfor beskæftigelsescheferne bl.a. fremhævet vigtigheden af, at der ikke gives uddannelses-tilbud, som er nyttesløse og ikke medvirker til at bringe den enkelte ledige i job.

D. Autorisation af sundhedspersoner, jf. lov nr. 1350 af 17. december 2008.

Sundhedsministeriet har til brug for redegørelsen oplyst følgende om autorisation af sundhedspersoner:

”Autorisation af sundhedspersoner er reguleret i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (lov nr. 1350 af 17. december 2008). Denne lov er en videreførelse af de bestemmelser, som tidligere var fastsat i de enkelte autorisationslove. Formålet med autorisationsordningerne indenfor sundhedsvæsenet er, at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsydelse. De nuværende autoriserede sundhedspersoner omfatter læger, tandlæger, sygeplejersker, tandlæger, kiropraktorer, jordmødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, bandagister, kliniske tandteknikere, radiografer, tandplejere, optikere og kontaktlinseoptikere, fodterapeuter og social- og sundhedsassistenter.

Fælles for autorisationsordningerne indenfor sundhedsvæsenet, er at autorisation gives til personer, som har gennemført en nærmere bestemt sundhedsfaglig uddannelse. Fælles for disse uddannelser er, at administration, planlægning og kvalitetsudvikling varetages af Sundhedsstyrelsen. Det er ligeledes Sundhedsstyrelsen, som meddeler autorisation til de nævnte sundhedspersoner.

Samtlige autorisationsordninger indenfor sundhedsvæsenet indebærer en titelbeskyttelse, der betyder, at det ikke er lovligt for en uautoriseret person, at benytte den pågældende titel. Overtrædelse heraf straffes med bøde. Derudover har nogle af de autoriserede sundhedspersoner ligeledes et forbeholdt virksomhedsområde; det drejer sig om læger, tandlæger, kiropraktorer, jordmødre, kliniske tandteknikere, optikere og kontaktlinseoptikere samt tandplejere. At et virksomhedsområde er forbeholdt en bestemt gruppe autoriserede sundhedspersoner, indebærer, at andre personer ikke lovligt kan udføre denne virksomhed.

Autoriserede sundhedspersoner er ligeledes omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn, dette giver Sundhedsstyrelsen mulighed for at træde til med foranstaltninger overfor sundhedspersoner, som ikke udøver deres virksomhed på forsvarlig vis. Sundhedsstyrelsen har bl.a. mulighed for at fratage en sundhedspersons autorisation. Autorisationsfratagelsen medfører, at den pågældende ikke længere lovligt kan anvende den beskyttede titel og for nogle sundhedspersoner, fx læger, ikke længere er berettiget til at udøve den beskyttede virksomhed.”

E. Registreringsordning for alternative behandlere, jf. lov nr. 351 af 19. maj 2004.

Sundhedsministeriet har yderligere oplyst følgende om registreringsordningen for alternative behandlere:

”Brancheorganisationer, der ikke er omfattet af autorisationsloven kan blive registreret efter Sundhedsstyrelsen RAB-ordning (Registreringsordning for alternative behandlere). Brancheorganisationer der lader sig registrere under RAB-ordningen skal jf. bekendtgørelse nr. 702 af 25. juni 2004 om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere opfylde følgende krav:

- Foreningen er veletableret, dvs. har eksisteret i minimum 2 år.
- Foreningen har et klageorgan
- Behandlere har modtaget minimum 660 timers uddannelse
- Foreningen har regler for god klinisk praksis

RAB-ordningen udtrykker ikke, at myndighederne anerkender effekten af de alternative behandlinger, blot at ovenstående krav er indfriet.”

Følgende er yderligere oplyst om ordningen på Sundhedsstyrelsens hjemmeside:

”Ordningen indebærer, at det er de faglige foreninger, der - efter Sundhedsstyrelsens godkendelse af vedtægter, regelsæt for god klinisk praksis, mv. - selv forestår registreringen af behandlerne og i den forbindelse sikrer, at behandlerne opfylder lovgivningens krav.

Der er ikke fra Sundhedsstyrelsens side tale om en blåstempling af behandlerne eller de metoder de anvender. Sundhedsstyrelsens opgave er alene at vurdere ansøgninger fra foreninger, der ønsker at blive omfattet af ordningen, at gribe ind hvis styrelsen bliver bekendt med, at en forening ikke overholder reglerne, og på sin hjemmeside at offentliggøre information om ordningen og hvilke foreninger, der er godkendt til at registrere alternative behandlere.

Foreningerne er forpligtede til at offentliggøre navnene på de behandlere, der er registrerede, samt information om proceduren for registrering, uddannelseskravene i forbindelse med registrering, foreningens regelsæt for god klinisk praksis og klageadgangen til foreningens klageorgan.”

3. Undervisningsministeriets vejledningspraksis

Undervisningsministeriet udbyder til vejledningsformål UG.dk, som er et internetbaseret informations- og vejledningsredskab, som indeholder sammenlignelige informationer om alle offentlige uddannelser og de erhverv, som de enkelte uddannelser kan føre til, samt aktuel arbejdsmarkedsinformation.

Portalen omfatter også private uddannelser, idet kravene for optagelse af en uddannelse på UG.dk er, at uddannelsen kan henføres til mindst én af følgende grupper:

- Uddannelsen udbydes i henhold til dansk lovgivning
- Uddannelsen er SU-, SVU- eller VEU-godtgørelsesberettigende
- Forsvarets uddannelser
- Uddannelser, som fører frem til en offentlig autorisation eller certifikat til udførelse af bestemte erhverv, jf. CIRIUS' liste over lovregulerede erhverv på portalen www.ciriusonline.dk

UG.dk besøges ugentligt af 60 – 70.000 unikke brugere. Portalens målgrupper er vejledningssøgende (børn fra 6. – 10 kl., unge på ungdomsuddannelser, unge på videregående uddannelser og unge og voksne, som ønsker at vende tilbage til uddannelsessystemet), professionelle vejledere, forældre og andre, der søger information om uddannelse og erhverv.

Der anvendes samme kriterier for optagelse af uddannelser på portalen vidar.dk som omfatter voksen- og efteruddannelser.

Kriterierne skal sikre, at portalerne udelukkende omfatter uddannelser, som en offentlig myndighed har vurderet ud fra fastsatte kvalitets- og relevanskrav. Borgerne har derved let adgang til at undersøge, om bestemte uddannelser er underlagt kvalitetskrav fra en offentlig myndighed eller ej.

Afgørelser om, hvilke uddannelser der optages på portalerne, skal blandt andet træffes under hensyn til konkurrencelovgivningens krav, hvorefter portalerne skal udformes, så de ikke medvirker til at forvride konkurrencen til fordel for bestemte virksomheder på uddannelsesmarkedet. De anvendte udvælgelseskriterier må således ikke begunstige bestemte former for erhvervsvirksomhed.

Konkurrencestyrelsen har derfor anbefalet at Undervisningsministeriet, for at undgå mulig konkurrenceforvridning anvender saglige og objektive kriterier, der ikke medfører udelukkelse af uddannelser, der indholdsmæssigt er i mulig konkurrence med de uddannelser, der er medtaget på portalerne. Styrelsen har udtalt at de anvendte kriterier umiddelbart kan anses for at opfylde disse krav.

Med henblik på at imødegå at studerende på et uoplyst grundlag vælger at tilmelde sig en privat uddannelse, vil det blive indskærpet over for Ungdommens Uddannelsesvejledning og Studievalg, at vejledning, der udgår fra disse, skal inddrage særlige forhold, der kan gøre sig gældende i forbindelse med borgernes eventuelle søgning af private uddannelser, herunder adgang til SU, deltagerbetaling og beskæftigelsesmuligheder i forlængelse af uddannelsen mv.

Om behov for yderligere regulering

Ud fra en samlet vurdering af de regler og den praksis på området, som er gennemgået i denne redegørelse, finder jeg ikke, at der er behov for at tage nye initiativer, der kan sikre, at deltagere i private uddannelser eller kurser fejlagtigt tror, at de tager en hel eller delvis ordinær uddannelse under Undervisningsministeriets tilsyn.

Forbrugerombudsmanden har oplyst, at han ikke på det foreliggende grundlag finder behov for at fastsætte retningslinjer for god markedsføringskik af private uddannelser, under henvisning til at markedsføringslovens regler er tilstrækkelige til at imødegå vildledning og urigtig markedsføring.

Til orientering kan jeg oplyse, at lov om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistskoler og tilskud mv. til disse skoler indeholdt en bestemmelse, hvorefter: "Den der [uden at være godkendt efter loven] i annoncer, reklamer eller på lignende måde averterer med uddannelser, der fører til godkendte prøver eller eksaminer inden for de af nærværende lov omfattede skoleområder, straffes med bøde."

Loven blev afløst af lov om erhvervsskoler med virkning fra den 1. januar 1991. Straffebestemmelsen blev ikke videreført i erhvervsskoleloven, da reguleringsbehovet fandtes dækket gennem udviklingen inden for den almindelige markedsføringslovgivning, og da myndighedsudøvelsen på området fandtes bedst varetaget gennem de almindelige konkurrence- og forbrugerbeskyttelsesmyndigheder.

Efter min opfattelse har borgere, uddannelsesudbydere og brancheorganisationer betryggende muligheder for at forebygge, at der vildledes i forbindelse med udbud af private uddannelser dels ved at anvende de offentligt tilgængelige informationssystemer og dels ved at anvende klagemulighederne inden for lovgivningen om forbrugerbeskyttelse.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder